

РЕШЕНИЕ

№ 700

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11958** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.1 ОТ ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на П. С. П. от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи за заплащане на обезщетение в размер на 2000 лева, представляващи претърпените от нея неимуществени вреди вследствие на отмяната на задържането и със Заповед за задържане на лице, рег. № 1598/08.09.2011 година на Главен полицей-Специализирани полицейски сили-Отдел "Охранителна полиция при СДВР, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното заплащане на сумата.

В исковата молба се развиват подробни доводи относно вида и характера на вредите, породени от отмяната на акта и от задържането и . Иска се присъждане на сумата и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищецът П. С. П., редовно и своевременно призована, не се явява. Исковата и молба на заведените основания се поддържа от адвокат Т., редовно упълномощен.

Ответникът по иска – СДВР, редовно и своевременно призована, се представлява от юрисконсулт Б. и П., които оспорват исковата молба като неоснователна, недоказана и претендират юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП- прокурор Ютеров намира исковата молба за основателна и моли да бъде уважена от съда по справедливост.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на

чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед за задържане на лице рег. № 1598/08.09.2011 година на полицейски орган пир С. при СДВР, П. С. П. е задържана за срок от 24 часа в помещение за временно задържане в 1 РУП при СДВР.

Заповедта е обжалвана пред АССГ, а последният с Решение № 1155/05.03.2012 година по адм.дело №11471/2011 година по описа на АССГ е отхвърлено оспорването срещу Заповедта.

С Решение №3704/18.03.2013 година, постановено по дам.дело № 6418/2012 година по описа на ВАС на РБ трето отделение е отменено решението на АССГ и вместо него постановено друго ,с което заповедта за задържане е отменена.

От показанията на лицето П. Я.- брат на оспорващата се установява, че по време на задържането, както и след това и в какво се изразява нейното емоционално състояние и как е преживяла задържането и освобождаването и.

В показанията си свидетелят К. сочи ,че след задържането на П. и след освобождаването и приятелите са се отдръпнали от нея и даже са я смятали за екстремист.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената искова молба за процесуално допустима.Разгледана по същество, същата се явява частично основателна. Съображенията за това са следните:

С оглед направеното уточнение от страна на процесуалния представител на ищеца в съдебно заседание, проведено на 28.01.2014 година от страна на процесуалния представител на ищеца адвокат Т. вредите,които се претендират и са неимуществени, че вредите ,коти се претендират са настъпили за период от задържането на ищеца от 08.09.2011 година до

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди,причинени на граждани и юридически лица. В чл.1 от ЗОДОВ е посочено ,че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.Съгласно [чл. 4 от ЗОДОВ](#) длъжимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по [чл. 1 от ЗОДОВ](#) - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по [чл. 1 от ЗОДОВ](#).

От така очертана разпоредба е видно ,че искът по чл.1 от ЗОДОВ е осъдителен и предпоставките за ангажиране отговорността на държавата за обезщетение от незаконните актове на нейни служители са незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност,отменени по съответния ред,вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт,

действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат.

В настоящия случай,от приложените от страна на ищеца писмени доказателства- е видно, че е налице първата предпоставка-налице отменен незаконосъобразен административен акт- заповед за задържане на лице,рег.№ 1598/08.09.2011 година на полицейски орган при С. при СДВР, е отменена с Решение на ВАС, като спор относно тези факти между страните няма. Наред с това, от събраните доказателства- най-вече гласни –показанията на свидетелите К. и Я./ последният брат на П. П./,се установи,че след задържането и освобождаването на и същата, е изпитвала психически шок, затворила се е в себе си, а преди това е била жизнерадостна, задържането и се отразило не само върху собствената и самооценка ,но и върху оценката на близки и приятели,които са я смятали за терорист и екстремист. Налице са и останалите, визирани в чл.4 от ЗОДОВ предпоставки за присъждане на обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, вследствие на задържането и настъпилите от отмяна на незаконосъобразната заповед за задържане вреди, като на ищеца се дължи обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди- болки и страдания, неудобства. Доказа се и причинната връзка между неимуществените вреди и отменения административен акт. Следва да бъде отбелязано още, че неимуществените вреди представляват сериозно засягане на личността и достойнството на гражданина, изразяваща се в претърпяване на болки/ като болката е краткотрайно преживяване на неприятно усещане,предизвикано от външно въздействие/, и страдания/ а страданието е продължаваща болка/.

Предвид обстоятелството, че в ЗОДОВ липсва разпоредба как се определя обезщетението за неимуществени вреди,то следва да намери приложение разпоредбата на чл.52 от ЗЗД/ в който е залегнал основен принцип на правото/, според която обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че на ищеца П. следва да се присъди обезщетение за неимуществени вреди в размер на 300 лева, което е справедливо и съответно и ще я обезщети за претърпените от нея неимуществени вреди.Искът за разликата над 300 лева до предявения размер е недоказан и следва да бъде отхвърлен.

По иска за заплащане на законната лихва върху сумата от 2000 лева от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Задължението за лихва има акцесорен характер и следва съдбата на главното вземане. Предвид обстоятелството,че искът за обезщетение е основателен до размер на 300 лева,то законна лихва се дължи на ищеца върху така определеното обезщетение

Началният момент на законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата е посочен от ищеца- датата на подаване на исковата молба-09.12.2013 година и е последващ отмяната на заповедта за задържане- 18.03.2013 година.Именно от този по- късен момент се дължи законната лихва/ защото съдът не притежава правомощия в исковото производство да се произнесе свръх петитум и да присъди законната лихва от друг период, различен от заявения в исковата молба. В подкрепа на този извод е и т.4 то ТР №3/2004 година на ОСГК на ВКС, според което, при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане, е влизане в сила на решението, с което се отменят

унищожаемите административни актове, при нищожните – това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи – от момента на преустановяването им.

С оглед изхода на спора, претенцията на ищеца за присъждане на разноски е основателна съобразно уважената част от иска в размер на 1.50 лева / разноски по компенсация. Ищецът е представляван от адвокат, но в представеното пълномощно липсва договорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение. Доказателства за такова, не се представиха и до края на устните състезания.

Воден от горното и на основание чл.203 и сл. АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ ДА ЗАПЛАТИ НА П. С. П. ОТ ГР.С. СУМАТА ОТ 300 ЛЕВА, ПРЕДСТАВЛЯВАЩИ ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИТЕ ОТ НЕЯ НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ВСЛЕДСТВИЕ ОТМЯНА НА ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ЛИЦЕ Р.. №1598/08.09.2011 ГОДИНА НА ПОЛИЦЕЙСКИ ОРГАН ПРИ СДВР, ВЕДНО СЪС ЗАКОННАТА ЛИХВА ВЪРХУ ТАЗИ СУМА ОТ ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСКА-19.12.2013 ГОДИНА ДО ОКОНЧАТЕЛНОТО ИЗПЛАЩАНЕ НА СУМАТА.

ОТХВЪРЛЯ ПРЕДЯВЕНИЯ ИСК ОТ П. С. П. ОТ ГР. С. СРЕЩУ СДВР ЗА ИЗПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТЕНИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ ОТ НЕЯ НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ, ВСЛЕДСТВИЕ НА ОТМЯНА НА ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ЛИЦЕ Р. №1598/08.09.2011 ГОДИНА НА ПОЛИЦЕЙСКИ ОРГАН ПРИ СДВР ЗА РАЗЛИКАТА НАД УВАЖЕНИЯ РАЗМЕР ОТ 300 ЛЕВА ДО ПРЕДЯВЕНИЯ РАЗМЕР ОТ 2000 ЛЕВА.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ ДА ЗАПЛАТИ НА П. С. П. ОТ ГР.С. СУМАТА ОТ 1.50 лева РАЗНОСКИ ПО КОМПЕНСАЦИЯ В РАЗМЕР .

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на ищеца,ответника и СГП.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪД